

(58. 1.)

## GELEIDENDE BRIEF.

Aan Zijne Excellentie  
den Minister van Staat, Voorzitter van  
Tweede Kamer der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, den 17den September 1902.

Ingevolge daartoe van Hare Majesteit de Koningin bekomen

machtiging, heb ik de eer Uwer Excellentie hierbij, ter voldoening aan het voorschrift van art. 79 der Indische Comptabiliteitswet (*Staatsblad* 1895, n°. 145), aan te bieden de verslagen van de Algemeene Rekenkamers in Nederland en in Nederlandsch-Indië, betreffende hare werkzaamheden over het jaar 1901.

De Minister van Koloniën a. i.,

J. W. BERGANSIUS.

(58. 2.)

## VERSLAG.

## EERSTE GEDEELTE.

## Uitgaven.

De bij de Algemeene Rekenkamer gerezen bedenkingen tegen de verevende uitgaven zijn, ter voldoening aan de wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 122), binnen den daarbij gestelden termijn, aan den Minister van Koloniën medegeleeld.

Een groot aantal dier bedenkingen werd door den Minister opgeheven.

I. Verlenging van een leveringstermijn, in strijd met de bepalingen van het contract.

Ingevolge overeenkomst moest de levering van eene partij goederen plaats hebben vóór of op 31 December 1899. Die termijn werd evenwel bij Ministerieele beschikking van 6 Januari 1900, 1<sup>a</sup> F, n. 31, verlengd tot 28 Februari 1900.

Er bleek niet, dat het verzoek om verlenging bij het Departement van Koloniën was ingekomen „minstens zeven dagen vóór het verstrijken van den leveringstermijn”. Was dit niet geschied, dan had het verzoek niet in overweging mogen worden genomen, ingevolge de voorlaatste alinea van art. 5 van het contract. (1).

Blijkens de beantwoording van eene bedenking der Kamer, ten opzichte van eene ten laste van den dienst 1896 verevende vordering, deelde destijds de Minister van Koloniën in bovenvermelde meening van de Algemeene Rekenkamer.

Daarenboven moest de Kamer opmerken, dat het verzoek was ingewilligd op een tijdstip dat de leveringstermijn reeds was verstreken en er dus geen sprake meer kon zijn van verlenging.

Hierop deelde de Minister van Koloniën mede, dat de goederen uitsluitend verkrijgbaar waren bij de Oil Well Supply Company te Pittsburg (Amerika) welke de herhaaldelijk schriftelijk door de aannemers tot haar gerichte aansporingen tot tijdige levering onbeantwoord liet en op een telegram van 15 December 1899 eerst den 26sten dier maand antwoordde, dat de goederen in het begin van Februari zouden worden verzonden. De aannemers waren dus niet in de gelegenheid om hun verzoek om verlenging van den leveringstermijn tijdig in te dienen. Blijkens de considerans van voormelde resolutie hadden de aannemers overtuigend aangetoond dat de billijkheid de gevraagde verlenging van den leveringstermijn vorderde.

Ware voor dat gedeelte der te verrichten levering, die in haar geheel eerst 28 Februari 1900 volbracht moest zijn, geene verlenging verleend, dan zou de verbeurde boete toch billijkheids-halve moeten zijn gerestitueerd.

Uit deze mededeeling nu bleek dat, in strijd met de voorlaatste alinea van artikel 5 van het contract, het verzoek om verlenging van den leveringstermijn in overweging was genomen.

Voorts moet worden opgemerkt, dat kwijtschelding van verbeurde boete hier niet zou kunnen plaats hebben, vermits, ingevolge de laatste alinea van artikel 5 van het contract, nalatigheid van derden in het nakomen van hunne verplichtingen jegens de aannemers nimmer gerangschikt wordt onder de omstandigheden, die

(1) Deze alinea luidt aldus:

Verzoeken om verlenging van den leveringstermijn worden niet in overweging genomen wanneer zij niet op gezegeld papier geschreven en minstens zeven dagen vóór het verstrijken van dezen termijn bij het Departement van Koloniën ingekomen zijn, en zij worden niet ingewilligd, wanneer niet overtuigend is aangetoond, dat de billijkheid de verlenging vordert.